1796

Underdanigst Promemoria!

Til Sorgfuldt authoriserede Udkast til Hr. Overformynder-
Regnskabernes Forretninger fra Justitsraad Albertum Capi-
tolen, som nu 20 Aar og derunder har staaet under
Overformynderiet, og hvorpaa Tilladelse at blive Over-
formynderens Sagfører at erholde Rum til Hjem-
leiernes Bydrag.

Det fornemme Udkast bestaaer
af naar Regnskab af en Myndlings Capital, som staaer
under Overformynderiet skal afgives til dennes
Formynder, skal Overformynderen Approbation til
Regnskabets Afgivelse meddele og følgelig Regnskabet
som Afslag.

Under Overformynderiet
er ansat Forretningen ved 2de af dets Langhorns Em-
bede, nemlig Peter Herrichnacht Langhorn, og Hans
Anker Langhorn, hvorunder ogsaa 27 Aar
126 Sager henhører.

Det er aldeles indlysende, at Embedsmes
Madamme Langhorns Embedsforretninger ere saa mange,
at Hun til nogle Tider mangler endog saa nødven-
dige Folk, som til Skrivning af 6 Ruller
Regnskaber maae ansees, hvorfor Hun ogsaa maae
hidtrende for Regnskabs Skyld have leiet, og undertiden
Folk have ere i en overordentlig Forretning, og
Hendes Mandspersoner ere ikke tilstrækkelige, i Betragt-
ning Hun ogsaa Dagligen maae opsøge for Hjem-
tilladelse at forbruge Regnskaber af Capita-
len til deres Myndlingers Vedkommende, saa-
som og daglige Skrivelser til Skifteforvalter
Foged, og saa mange andre, som Embedets

25/1 1796.

Capitaler, hvilke nu under 20 ds, maa gaa Dem
noada forbrugres, imm da det ikke staaer min
mue, Eders Højvørdighed samt det approbere
det forlangte, giver jeg mig ydmygst den
Ære sig at underdanig Approbation paa:
At Modtimm maa for Aarene 1793, 1794 gol-
de ikke af Dette 2 de Ingerlodder Hvede 8 Ski-
ef Smør Lod, og af Dette 2 de Ingerlodder, som paa
Samme Maade hvert under 20 ds, kan fra
den endelige paa Eiendommens
Regnskaber

Ydermeere ved dig i Anledning af Deres
høye under 9 ds Maaned forlangte Regnskaber for Aarene
1793, 1794 paalagt, med sr Biskoppens Attest
af gotgiven, at ikke flere Ingerlodder, som bør
staae under Eiendommen, end de i de paa
faldne, med de i Regnskaberne anførte og
ansaaden Attest for dette vaarlig — Ifølge
til Attesten fra Deres Højvørdighed maatte
gi i Dette Designationerne, for vaarlig indsendes
for fremdeles at indrykkes i de Deres Cancellie
Hvem de Dette Designationer for 1795 maatte
Dem paalegge ydermeere Eder at komme
ligesom Eiendommen Beskaffenhed
vaaren 1793-1794 under Eder Segl og
Dem for det at ophæve, og
gunstigst beladde mig at indbede mig om den
første Ledighed tilstillet baade den forlangte
Approbation og den første Attest, da jeg for
uden Dette Vinlager fremdeles ønskede be-
fraadt en Regnskabs opsat Inventarium mig
selver indsende til Eders Høivørdighed
Kiøng d 25 de Jan: 1796. Christian Franck
til St Fr Bispe Bolig

Undertænigst pro memoria!

Da Deres Højvorrendighed har behaget at tilskrive mig, at Provsten i Nørre Herred har til mig anbefalet Degnen i Hjørring Sogn, Jens Christian Thisted, at befri ham for Tjeneste ved Hjørring Skole, og derfor ansætte en Skolemester, og dertil at forordne Præsterende Capellan, som maatte ønske det, gerne imødekommer jeg Deres Højvorrendighed i Anledning af, at Degnen ikke alene ved sin Embedsførelse, men ogsaa ved sin Opførsel i Ægteskab, som allerede i flere Aar, har givet Anledning til Klager, saa at Sognets Beboere ikke ville have ham længere til deres Degn, da det vil være til Skade for Skolen, og Degnen selv vil blive ligesaa ulykkelig, da Ægteskabelig Samliv ikke vil kunne blive bragt i Stand igen, og vil jeg derfor blive Deres Højvorrendighed meget forbunden for

ydmygst

Kjøbenhavn d. 25 Jan. 1796.

Til
Hr. Provst Bastholm Malle.

Viborg

Velædle, Velbaarne, Velvise, Velbyrdige, Høivelbaarne, Høivelbyrdige, Høivelædle, Høiædle, Høiærværdige, Høiærværdige Herre Biskop!

Vidstrakt, og saa mangt ubehagelig Sted paa min Reise, som jeg ikke uden Skræk kan tænke tilbage paa, har dog ikke kunnet afholde mig fra at antage Dem gode Hjerte- og Sjælevenners Indbydelse til Deres Bryllup, hvortil mig Nattens Barsel blev mig Anledning. Ligesaa ubetydelig Grund som jeg havde til Tvivl for den Indbydendes, saa overflødig Aarsag havde jeg til at frygte for, at jeg ikke skulde blive i Stand til at gjøre Dem den Tjeneste, at være Brudgommen for Dem ved Deres Bryllup, som jeg med Glæde havde paataget mig. Den Tid, jeg havde at tilbringe i Hjemmet, var for kort til at kunne gjøre Dem Fornøielse, og for lang til at kunne gjøre mig selv Fornøielse. Jeg maatte derfor enten opgive Deres Indbydelse, eller ogsaa gjøre Dem Ulejlighed med at skaffe mig en anden Brudgom. Det sidste syntes mig at være for meget, det første for lidet. Jeg valgte derfor det Mellemste, at jeg vilde komme, men ikke blive længe. Jeg har ogsaa holdt mit Ord, og er kommen, men ikke blevet

Da jeg maatte formode, at Forsinkelsen af Pengene
havde foranlediget, at Ordren til Underfogden
i Ringe Mandtallet paa vore Fattige
Bønder endnu ikke var fuldbragt, saa
har jeg ikke villet forsømme at
sende Dem vedlagte Skrivelse til
ham, hvorved jeg anmoder ham
om at indfinde sig hos Dem
Onsdag den 27de, for at
Pengene kunne blive udbetalte
til Rette Vedkommende. — Jeg har
ikke villet undlade at skrive, men
Magister Andersen, som forestaar
alle Fattigvæsenets Sager, har
allerbedst underrettet mig om
Forsinkelsen, og formoder jeg
at Pengene nu ere komne
Dem i Hænde, og at De
vil have Deres Fattige
udbetalte saa hurtig som
Omstændighederne tillade.

Med Ærbødighed
Deres
ydmygste Tjener
Rosenørn.

Svendborg den 26de Januar
1796

Höjadle Höjvørdigen
og Höjlærde Hr Biskop!

Aldrig havde jeg ventet i al min Levetid, at
Deres Höjadle Höjvørdighed til
slig Angivenhed, som jeg nu formedelst Hr
Mahlers lögnagtige Beskyldning imod mig,
har mig tilsagt til. At indlægge Copie,
som Deres Höjadle Höjvørdighed, skrev mig
er paadigtet af Hr Mahler, en Mand, hvis
Opførsel og Forhold maatte, vel ikke i alle
Land være Deres Höjvørdighed ubekiendt.
Omendskiönt jeg har en god Samvittighed, og
en vis Lod at staae paa i denne Sag mod alle
slags Lögn, skiønne mig dog, jeg for mit Em-
bedes Skyld ikke Landet for Artikel, men ödmyger
mig herved underdanigst, Deres Höjvørdig-
hedens gunstige Bestemmelse, om Hr Mahler
Land følges ved den civile Ret; eller om han skal
følges ved den geistlige; og om han skal følge ved
denne sidste; mig da Tilladelse maatte gives,
at kaare en Geistlig Ret over ham. Jeg føger
ikke at forsvare mig, eller giör mandens ulyksa-
lig, i hvor mange Stykker han mødig ufornøiet
har giort mig, men er skuldkommen til
Fredes med saa mangen Satisfaction, som
gandske og aldeles Landet ikke mig
kan være om den lögnagtige Beskyldning
som mig er paadigtet, og forbeder ikke, at
jeg ikke hvilder fremdeles som forhen

11/3 1796.

adsl 3163 a
adsl 3165 b

Landsforretn. mit Embede. Taa huer[d] unterligst
Anmeldelse, og underdanigst Forsøg udbeder
mig deres Høygunstige Resolution, og i
Saa Fald Ordre til Indkaldelse af underliggende
Skyldt, deres Høy- og Høyvelbaarenheds

Nyekiers Gaard underdanigst Tiener
d. 11te Martii 1796. Peder Sommer

Copie af Extracten

Extract

af Rønne Byes Justitz Protocoll, udtrukket
Anno 1796 den 9de Februarii, da Rønne Byes
Ding Foldtes, mødte for Retten Byefogd
og Procurator Gad, og producerede en
skriftlig Stevning paa Madame Mahlers
Vidnen mod Frues Mand residerende Capel
lan Hr. Mahler, ester hvilken Stevning
af 28de Januarii, iblandt andre, som
Vidner, var indstevnt Madame Catharine
Munk, som var mødt, og iblandt andre
til Frues af Hr. Gad formeente Questioner
die 10de question, saaledes Ejendes: "Vend
Vidnet, at Hr. Mahler har udspiildt sin
Kone med sin vanartige Piges Ord, og
med sidstnævnte Frues und Bryllupsnatten
af Sorg, for at Faar skulde vorde
dem bekiendt hvor paa Landet!" Far dersom
indvendt Svarede: Ja, Faar sagde det. – Efter
indlevered Exceptions Skrift fra Hr.
Mahler af 9de Febr. anlog Retten Frues
til Vidnen, som strax Deponerende

Cadæl 3163 6

Udm Enke Afsliggelse, som at see Sworvidt Sinn Land anfres som Part og paagiældende i denne Sag.

Som godvillig mødmede for Hr. Bye Fogd Gad Krongiellant Capitain Müller og Sans Frue fra Wallmuegaarden, som vare mødte og fremlagde deres Vidner Attest af 9de Februar, som af dem mundlig blev bekræftet. I denne Vidner Attest. Forklarer de at ibland andet, som alt er udsagt i deres Paahør af Hr. Mahler til Sans Kone: Du Hyklerske Mor, nu har du været om Prug og Sorg med Prostaarn, og du løber som en Drukken Kone, til Fylde alt med mere Sans Kone har sagt ganske stille, og ikke til Sinde at andre Ord, uden da Sagde Sin Hr. Sommer, da Sagde Sin: at det var Løgn.

Anno 1796 den 11te Martii var Vellum ærlige Ridetinget mødt for Frue generalauditeur Andresen. – Hr. Bye Fogd Gad var mødt, og fremlagde sine skrift-lige Questioner af 23de Febr til Frue Andresen med Forbud derpaa tagende Skriftlige Svar, som for Klokken mundtlig mødte Frue Andresen blev oplæst og af Sinde mundtlig besvaret. –

Iblandt disse Questioner lyder den 20de saaledes:

Hvorfor Vidnet: at Sagen: Hr. Mahler: / mødte

Tillagde Lensmd: Hans Olsen: at Korn med Kirsten Hyr Sommer? – Hvortil Jens Jørgen Andresen svarede: ja, og ingen tiltalte Hyr Skader, og sagde: Enhver som Kirsten og god Mand, som Hyr Sommer er, men kan dog ved og sagde: Jeg er nu forbundet Korn, og Jens Korn med Hyr Sommer, det ved jeg. –

Conform med Rönne Birks Justitz Protocoll og Forretningen skriver sig Widunmeale, Enkedronn

Hans Chr: Müller

Underdanigst pro Memoria!

Velbyrdige Hr Amtmand Brandsteds Forretning
den Ære at fremsende Hr Rigsgreve af
Societetet til Vinterens Brændsel og
forskjellig til Skoen og udgaaer fra Gaarden.
og Grevskabet Kjøbenhavn. Til Clemens bliver at betragte
nu formodentlig Vinteren ved Landmodet - indskrænke
Brug mindre Fauna Familier - Jeg har søgt at opregne
Jam om Skovens Vigtighed: Ikke Eiefolch - men Jan bliver
Pladig til agt - Jeg har dertil ikke mindst Fauna
og Familien Jam anlagt; Hr Jørgen af Andreas
Jam maa betale Ligmænd under, neller gaaer
Fradrag af Societetet, Hr Skrøm Lund Mose Kjøbes
at betale Hr Kjøbenhavns Contingent; og Jam med Ridderskab
bliver gotgjort Jams Arbeg -

underdanigst

Rönne d 31 Marti 1796. Christian Francis

Ærbödigst promemoria.

Höst. S:t Herr Biskoppens sidst einsnittade plan för Brand-Societetet emellan Prostarna i detta Stift, har Hans Höjwördighet behagat, at sätta 6 Classer, för 1:sta Cl:r, hvarvid ney, som kunde einstrada, eller nyat högt, som wore här alt rättare, at nyttja Beholdet för Prestet, og ingen tvingas at contribuere emot sin Lust, ney nyttjar sielf för sitt lie, og frivillig Bestem mer sig lie. Jdag gifwer Jorat sidgaar för alt öra i den Classe, som skal giwa 1 rd: 16 skill Brandskatt. og gifwer icke mera. Da om de Brandlidna Prostar i Nöbbingarna, saasom Hellsing, icke förlanga sin Brand Skatt, bleiwer alt kun 3 mk för nyttjar af Prest, som jag har at anlägga Trugarn. Hvad jag kand hafwa emot mig för förfor[illegible]ugn alting stod under granskning, kommer icke i betraktande[illegible]: naar alt nen är förandrat, Brand alt andet ogsa bleiwa alt. Mit contingent lie skall Brand skatt bleiwa allsa kun 1 rdl: Hwilket Hr Prosten behagelig wilda meddela, og, om De agtar alt för förnödent, maan alla Skrif gifwen förwista hand Höjarda Höjwördighet för Hr: Biskoppen. Da alt må skee giwa Brandskatt lie 1 rd 16 sk. Hvar, bleiwer mit contingent lie alla sinn 2 Rigsdaler. altid.

Ödmiuk, Wördsamm og Höjlydd

Höjtwarde Hr Prostens

Simsarbödigste Tienare

Clemens Prestgaard
den 18 Februari 1796.

Jag har 2 Rigsdaler Specie emottagit.

1/oakt
[illegible]

Underdanigst Bro-Memoria!

Da jeg den 14de Nov. sidstleden kom til Kiøbenhavn fra Bornholm opsatte jeg under 300 Rbdr. saamel. Byen som forvarslede, under Dato Christiansø, d. 19 s. M. underdanigst Indberetning og Ansøgning om Dimission og Pagination. Jeg havde 2de gange Audience hos Hans Excellence Bornholms Lieutenant Kiøbenhavn i Anledning af disse Mine Ansøgninger, og mundtlig paa Hans Excellence Deres Høyvelbaarenhed Befaling, om at lade Deres Høyvelbaarenhed vide, hvorledes jeg havde forrettet Hans Excellence Deres Høyvelbaarenhed Befaling paa Visitats. Siden har jeg haft den Ære at tilskrive Deres Høyvelbaarenhed, om samme, hvorudi jeg havde indlagt Inventarium med Summarisk Forfald, og Grunde hvorfor jeg ikke kunde komme om saa snart. — Jeg anholder nu underdanigst Bøn til Deres Høyvelbaarenhed, at mig forundes Eden Løn til Underholdning i min Alderdom til Hielp ved Gienbygning og Mister Brandstue hvorimod vil jeg ved gode Naade og Vidskab forskaffe

11/4 1796.

ritat opleva Aarligen Ofta Lilla Mandöe Com
uti Inre Ostrogothland —
Jag Fader och Bror om Nådig Con=
firm. —

Underdånig Tienare
Rönne den 11te April 1796 Isaac Carlström
Skolofficer i Rönne

Underdånigst Ansökning!

Undertecknad Isaac Carlström har äfven förr
för några år sedan underdånigst anhållit om Kongl. Maj:ts
nådiga Caroliner, om afsked ifrån Krigs Tjenst
med Skepp som nogsamt ifrån Skolofficers af
Stabens Embete, och Caroliner emot vanligt Tjenst
mang hvarifrån Undertecknad Rönne Stad af underdånig
Tjenstvillighet och Pliktskyldighet alltid hvarken tid eller
Skolofficers Sorg hvarken gått för befallningar
i någon måtto försummat — Dessutom tillägger underdånigst
vore Skolofficers Sorg hvarken gått för befallningar
til Skolofficers Sorg hvarken gått för befallningar
Innehafvare —

Rönne d 11te April 1796 Underdånigst
Christian Trane

Paa Hr Høyædle Hr Directeurers Prothocoll
betreffende refererende Kuntur til Enke Hoffm
maa jeg giøre følgende Forbemerkning –
1. At Forstan Hr Gad har Allernaadigst, at Forundre
til Hans Restances fuldkomne Betaling Obligatio
ons Datum 11 Decbr nest forgangne Aars St Hans Dag
var ikkun at Hr Aar udløben, og vil Creditan
ingen Anledning være, saa længe Hr Hoffm bestaaer
sig til nu St Hans Landemode at udbetale 1/2
Aars Rente og Afbetaling paa Capita
len og saaledes continuere saaledes til Juni
2. Ingen af Hr Frahls Restance vil tilbyde
Creditoren at betale til nævnte, og skal ellers forfølge
gnist efterkommende Dag til St Hans Dag.
3 Ingen Hr Andresen har i Dette Sager lovet
at betale baade Restance og Rente for
ikke Aar til forbemeldte Juni Aars Dag –
Resterende af 3die Juni 1794 for ostensible
Fordringer maae for Restancer findes
ikke vil efterspørges, og derfor ikke videre
nævnt communiceres, da det formodentlig vil
blive anmeldt, ligesom jeg har giort Anlæg for
en Mand forrige Aar for alle Expenser, imod hvilke
vedk: at indskikke sig den betalte Fordringsmands
naar han udbeder sig dem, imedens det og staaer
Creditoren ved sin Magt, at tiltvinge sig af
Restancen vedkta 94 – ingenlunde
Kiøng d 24 Apr 1796. Christian Franck

Underförliges
Förklaring angaaende den af Hans Vel: Hr: Mellje
Tidgjens Klage over mig, dateret d: 27: Januarii 1796
underdanigst fremlagt for Hans Høyærværdige Højvørdighed
Hr: Biskop Balle sal.

#

Det vor anklagt for sin Øvrighed for at samle
med Troskyldighed modsat sig at opfylde Embedspligtens
og Kongl: Anordninger, vilkaar altid en magelig
vanskjelig Sag, i Særdeleshed for den Anklagede, der
anklages at vær sig mindre og ubetydeligste Embeds
i Staten. — Til Forklaring af, at den omtalte Sammen-
kun Klage sikkert Grund, saa vel Sammen, som
for Sagen for at taale, tilligemed den Ære, Ret,
og saa den Bid Brød, som en kærlig Lykke maa
skee Landet bestemt have. —
Trygt for at stande en mod den Respect, som saa
velfortjent Medborgere synes af Dem — og trygt
for at vise sig fra den lydende Side, som undertiden
Tidningen, saa vel i den ikkesagtig Enkelt-
hedighed om smaa Ting skal giøre: — Skal Sagen
tale allerbedst: Skal Dommeren stemme Dandsagen i
sin Velgrund, og da maatte stille sig klart for
Sølgerne af sin Embedets offentlige Tilstand
der: Eller skal den fristaae at skrive Ting ligesom
de, som ikke er klare i Sagen, og følgelig paa den giennemsigtigste Maade
forklare sig den Kongelige og Stad, under hvilken
Dans Liv maae være dømt? —
En saadan Enkelhedighed kand mindelig sandes
"paa Dem, dog kun for at Exempel", ifald Sagen
skulde fælde sig saa, at Dommeren skulde afsige Dom i sit Navn
maae den Tvivl, den Klage, der er Grund paa
Skrivelse, ja endog de mundtlige Forhandlinger, der kunne
være paa Sagen, maae som Regel være Grund

29/4 1796

tar af min fattige Forvaltning af Hans Excellence.
Og thenn, Hans Høy: Høyvorgat: er min Forfatning
Ved at analysere og granskrive thn Klage Hans Høy:
vorne Hr: Melbye har indgivet over mig tillader
jeg mogat godt at jeg paatager mig D: Hr Høy:
villia. — Een af de mange Klager skraf
for mig Land mere, at jeg Forsyner mig alm
Gaabthom ved at mindigt indfalden Vacanie
at Laar 4 Rath Brandbrød, og at følgelig min
Forfatning maatte for Skyldig, anforsa,
mere end maalig Straffagt for Misgierning.
Dem, D: H: H: jeg er dog vanskelig Langt fra thn
Forste Grad af mangfoldig Skyldighed, end da-
ydaaer i en Criminelig Undersøgelse af jo mindst
Forsyldig Ord, og Kunne thenn allene ey mig
Frygtelig. — Thenn min Grundsetning for-
udsatt, har jeg med Ærbødighed fremsøgt mine
Erindringer ved D: Hr Hr: Melbyes Klage. —

Hr Melbye har i thenn Klage gandske tydeligt
Lagt for Dagen hvor mangfoldigt ilde for thn
thn vil andringe en ærbødig Bortskrivning at
skiule sine Lidenskaber. — For en Christendoms
Øyne maatte det ikke i det mindste synes Lath
vanskeligt at giøre at man skiønner af hvad
Forfølgelsesaand og Hevnbegyr, og ikke af
Ømhed for thn gode Sag. — De kiende
Forste Linier allerede Stof nok til Hvor ugiørn
Jan klager — Jan siger: "Skiønt jeg ugiørn
sa klager, for hvor ikke Raad forunder at
Klagen kunne forraadsage thn Erklagedes Ue-
drageligheder eti." — Men da hvad Pligt man
undertiden klager ikke, saa synes ikke mig dog at
være nødvendigt at nogen skulle anklage en
Anden, uden for, ikke mindste for Vidskyldighed,
at forraadsage sine Uddragelighed, om ikke endda
var anden ved thenne at rade andre Ag-
telse for sine Caracter. — Ikke ærlige af sine

Forudsætning forbigaaer jeg, skjønt det jeg ikke passer til nærværende Tilfælde; thi jeg tror at man saa nødsaa vilde ansee mig for det forsvarligste og rigtigste Mandskab i saa Fald ikke at være skikket til Præstegjerningen. — Mangt mindre kjender jeg Hr. Pastor Thorsen om Delingvent inden og jeg har Anledning til at kjende, hvilket jeg ikke troer paa jeg for vidt kjender til mange Personligheder og Forhold, skjønt jeg, uden Hensyn for sin Person, skal være forlangt at anbefale Hans Høivelærdhed til at modtage Hans ønskelige Tilbud; men det modsatte, som angaaer mig, troer jeg dog at kunne forklare kort, nemlig at der, hvor det forfølgelsesyge Menneske. — Onsdagen for Himmelfart reiste jeg, og da man neden paa Vejen kom, paa Hjørnet af Hans Hus kom fra Skolehuset, hvor jeg, tilligemed andre, med Pastor Tillisch, tog Afskjed til Hr. Pastor Gad i Vederbierg; jeg saae ikke, saasnart Ordren, Bud fra Hagen at jeg absolut maatte komme hjem i Tide for at holde mig paa at prædike for Hans om Søndagen. — Jeg blev og paa nogle Dage, og forsøgte Hagen paa for Hans og mig i dagge Kister. — Samme Dag, Aften vil det at Deling: allerede Dagen for til Skole fra Rønne. — Jeg var rigtig ked ikke ind. vilde om, at ikke skulle gaae for sig; man vil nok vel aldrig communiceret mig paa endnu Maade end med Rigtighed; og vil, som mange er, Hr. Prælbye Hans aldrig forlangt; allerede man vil Hellan Hans vil saalænge; aldrig Hans. lat, mig at jeg skulle møde for Deling: i Hvidovre Arest. — Og, naar jeg skal sige min Mening, saa er jeg endog i Hvide Hjørdelig overbevist om at Hans aldrig skjønt om vil — og Hvad Hans. sige mig ikke. — Efterat Hans kommet til sidst Tjeneste i Rutebierg, hvorfra jeg

kom tumultlig ombuatat af Dag, Prodikun og Knud, og vort i Kirken, skulde af Landsmanden Dagen jeg skulde mangler, vilde af Klokkerne naar den Klokkige Præst, som næste Dag skulle more at Kirken til, gik jeg ind i Præstegaarden, hvor Bonden sandt at Præsten af gode Venner saa sig, som kan skun Afskedsmor-tak; — man nødte mig til at blive lidt, men, vagtet vejen ginstfri vanskelig Sælbo Omvendelse, formaadet man mig dog ikke til at blive Natten ud til Kl. Juniud 7 næste, som jeg skn Dag sagde, og jeg maa nu skal komme hjemsja, jeg forjagtede at Præsten skulle ville sætte mig til at skrive sig for Dåb: Dag, nogtet kan ikke andre sandt talt til mig skrom. — Jeg kom altsaa Kl. 7½, og spurgte jeg da min Værtinde Dige om Præsten sandt sagt Bud efter mig: skn sagde Nej, ligesom og saa skn ønsker af Sælden, jeg troe kommer. — Jeg troede da at Præsten ikke ville sætte mig til Rette. — Jeg kom rigtig ret gjerne sætte gaaet til Præsten selv for at forespørge mig, men da kan skarten var kommen i Hus skar Dåb: Dag, man, som man sagde mig, til Gjæst tilligmed en skal Dal Rundt Dåb Præsten Ostrup Skadanne Skovby, saa skikkede skt mig i en dobbelt Hue, skulle skangstandigt at paatrænge mig Dåb kom. — Da mig kom at gaae til Dåb: og som Præsten skikkede sig, at skulle og Dige med sende, ville vore Ostenlige, da Præsten og Gaarden skun Dør var opfyldt med alle sandt Folk, hvis Stemning formodentlig ligesaalidt kom skt skrage Dåb vorende Dåb, hvor man forsøgte Dåben med Portvil og

Vande, og spor saa Velmod. vedende jeg: [illegible]
ikke kunne dog nogen opbyggelig, klar for thu
velbaarne Leilig: opmuntrende, Bön og Sang-
Ong forblev da stunden i mit Logie og vandte
til Kl: 11, som nogen Gader stulle komme til
mig, men ingen kom. — Jeg gik da til Sengs.
Søndt Dagen efter, da Formiddagen var forbi,
opsøgte jeg af mine Gaster at se Pigen stulle
som vorde thr fra Præstens Søndt om Aftenen,
og Bürgt om mig; men at forsamle Forglamt
at sige sine Folk ikke, da saa stord Forsig-
tighed med sin Familie, at tage ind til nogen
for i Egnen. — Alligaa er jeg ustyldig heri;
thi jeg troer at enhver Militaire, som vedog
en stör Subordination, i mine Tanker, bör
forenes med sin Overordnede, kunne ikke altid
Corporalen forsvare, om thr gemeene Mand
forsömmer Pligter, fordi sin ikke saa kros-
-ket som at rigtage thm. —
Ankommer jeg til thr følgende Dag, og for
fortalder saa Kl: forskiellige mange Sandsyd: —
Kl. omtrent 6 kommer min Gest til mig og
siger at Præstens Pige vorde for at tale
med mig fra Præsten. — Jeg svarede at
saa kunne siges hende, at jeg ikke var vel.
Strax efter kommer sin igien, og sagde thr
ikke var Lys tendt i Gaar, troede hun ind
i mit Lille Kammer, og siden fra Præsten at
jeg strax skal komme til sam, saa vil tale
med mig. — Jeg svarer: Kl: 9. at jeg
ikke er saalede i Stand at jeg kand kommen til
sam, og at thi vil vore uendvendigt i
thm Morgenstund at sende Bud til
mig thvorsaadand. — Efter nu Kl: 9

da Prosten, formodentlig fra Madame Kofoed af,
saa at nogle af mine Forældre Venner kom fra
Rønne ridende til mit Logie, og saa alfaa kend-
te at Dimmu ikke troede mig blandt Vidnerne,
men saa saaende, uden at kiende, giemmen Dimmu,
og ligge mand i mit Alle Kammer, hvor jeg, af-
mundtad ved min unge ydmyge Bønnerad Ve-
dersk, maatte vente at Hogan skulle
forskrives mor ydmyelig Glede over at se
sinanden. — Men Prosten begyndte straa
paa Doctor talen: „Men smad dette da dum
ind Dagballe, at dumme mig dorte saa Katten
Jeg har sagt Dud saa dum for at tale med dum
og saa siger man mig at dah er til Gjæst
i det Gjæstgaard dah løber nøtter. Ydmyelig svarede jeg
dem at jeg skal møde og sjunge paa Vatter-
Lordt! — Og imidlertid forlod jeg Dabo-
Hogan Gaarden med Ærligt —
Straa ved saa snart mine unge
Venner sprungen ud — og jeg hørte da
med Fryd Stemmen og saaden Gjæst: Jeg møder
ikke og sjunger paa Vatter Lordt! — saa som
en Troldmand forlod saa D. Kammerad og
Gjæst. — Sandelig V. H. Z., saaer
det Egen ikke, da vil de ydmyelige med Hamm
imod mig; men dog er jeg ydmyelig —
Sagen er denne: —
Saaer gik for denne Tid talte med Prosten
om den tilkommende Fremtid: saa ind-
lod jeg aldrig paa at sidde mig fra og indsen-
dige at forestille Ham, hvor umuligt det
var for mig at tiltraade denne Stand.
Jeg ønskede mig da blandt andet saadan:
„At komme den Tilkommende Hjælp, at jeg

mit Liv for at frelse hende, der var i Fare; dette sagde jeg at jeg aldrig skulle tage i Betænkning; men at for Skyens mishandlede, mare det end hendes frygtelige Moder; at for hende Evighed end-kastede af en stærk Bedrøvelse, og ikke Barmhjertighed, og ikke at maae sætte sig til Rodemorg at tvinges ikke kiendte Menneskelighed. Imidlertid kunde jeg ikke indsee. — Jeg klagede mig D. N. for at være vanskelig ved! Og kunde de ikke skiønne: saa maae de forlade at jeg troede mig sig"! — Han svarede da, at jeg behøvede jeg ikke at være tilfreds, at han ikke villeforlade det af mig. — At det skiedte mere Lettelighed at ret Menneske, saa blandt mange Hundrede jo Tusind, skaaer og uskyldige er Skyldne, mere han gandske mig med mig i, og det saa ingalunde ikke være, som hun ikkeviste Dag mare, med Characteristik for en slem Qvinde, Claveg i at være Moder paa en yderlig Maade klemmet-sat i Verden for at kunne fornemme med ret Overlæg. — Vanskeligt alsaa mere at jeg mere skiftagt for at møde med Execution-opgaben jeg den ulykkelige Dag, i stue nu skulle til Old Skole, endskiøn Aftenen forud hendes Exhumation rejste sig en Strid i-mellem Byfogden Gad og Degnen angaaende om der skulle være Sang ved Jordskuelsen ikke. — Gad paastod at der ingen Sang skulle være og at han vil forbyde den, og Degnen derimod for sidstnævnte at der skal være Sang, og at han, trods Byfogden vil synge den. — Og nu skulle Degnen Cantor og Forsidderinden til mig gaae over Vejen, paa det Jeg grund-

Frelsen Hannes Kunne vinde Ære. —
Mine H: H:, jeg anser en Commando
Lysten og Pligt for det samme, som mine egne;
det er at sige: jeg skal holde, om man skulle
vil fortrinne Konen af Commando og kalde
Agtelse af Mand. — H: H: H:! Jeg har
ikke at mere Pige af Daglig; min
Fader, en Aldrig, som 74 Aar Alder, og
30te Aars Embede, kunne selvfølgelig opklarer dig
en Lykkes Straale, underbøje med Hæder,
siden Stand: thi han var først Sergeant: og
siden Officer, forsvarende sig højere og kommer
Riges og Sattegas, thi ved Mand og Kundskab
Høiagtelse og Elskelighed med sin Adelighed,
Troskabshed og sjelden Ædelmodighed — Dem
som skiønne Egenskaber karakterisere, i Almin-
delighed, min Nation. — Og jeg skulle som
ung ikke skjønne til den skattede Egenskab tidlig
var indpodet i mit Gemyt af min ædle
Fader, og vorder med Hans og min ædle
Nations Exempler: jeg skulle, skiønt i et
fremmet Land og i en foragtet fattig Stand
bestemme min National Karakter? Nei!
H: H: saa vidt, saadan jeg til Forsikring
skal fremvise mine egne eller andre
Landsmænders Vidnesbyrd for mig! — Dem som
ligger ogsaa Lidenskabelighed for den Stri-
dighed ikke Troskabshed, hvorved jeg bekra-
efter H: H:, da kan jeg agtet til forhvinden
Lyst, agtet ikke Fortjeneste, hvorved jeg
kunde afvinde Hans Gage, som bragte mig
Hans gode Orden; dog kom frelst, og
med en Myndighed ikke var Hans egen fremme
i sig selv som Religions Lærer ganske
unødig, ville Frem mig til at møde

paa Rettergangsmaade. — Det er sandt, at vor Lov
hj: 30: aldrig taler ret meget Ord i sin Klage,
men ofte anfører mere Ord end nødtørftigt
af at undersøge Sagen i sine Grunde. — Dem
ikke saa saa aldrig forlangt, ned sige forøvrigt af
mig. — Dem Confirmaade saa da med hvem
Klage saa sidt, og som jeg, efter bedst at kan
paastaar ikke fra Dronsten af: 5te April, i følge
Prosten egen mundtlige Opfordring, paa
en ~~saadan~~ maade saa Vidnesbyrd kan,
giør at jeg anser sine Ord langt under
min, og nøder mig dertil at sætte ret med
mit Forsvar. — Og dog stiller jeg, d: hj: hj:,
giøre saa tilgivet som ikke, ja nødsaa
forvogtet min Ærbødighed saa vidt, at jeg
sandt indrømt mig skyldig i den paasigtede
Forbrydelse; thi følgeren saa sandt ikke
noget mageligt: ikke sandt magten
Ærend til Prestegaarden, som sandt nødt mig
saa vidt mindre sendetunde, som min Samvit-
tighed forklarede mig for at sandt forstaat ikke;
ellers ogsaa i det sidste nogle Døgn, og da
kunne jeg i al Fald følge mine saa Vidnesbyrd
for at vidne ikke, og om Sommeren sandt
jeg ligesaa gierne paa Skolen, som i Seng —
Det ikke var da vanskeligt. — Dem at
hj: M: psalmer af at sandt giort godt imod mig
at sandt siger at sandt omgaaes mig som Ven,
ikke er usandt. — Endelig ingen Prior
sin sandige Overbevisning kunne vende mere
Høiagtelse overgaa en Regnskabsmagers ved sandt ofte
vidne ald Omsorg overgaaende mig for sine Øjnes
Lys. Skaar jeg ikke kunne for at afskaffe alle
aflemme Ungdigheder, førend hj: M:, ikke ungaa
at nordige mine Ordbøger sigen at skille fra

Capellanen skal Skolen imod mine Rapport og
anbefalende mig eigelste. — Det indbød Jan
mig saa Søndagen af, da jeg i Sion kom for,
at spise med sit Bord om Søndag Middag, men
skete ikke, som mange andre Gange, og tog Del
eigenskab af Mad, som et Storings Bod for Galden.
Endes de Ubehageligheder da, som Jens have voldt
Oppositionen imod mig, foraarsagede mig, naar jeg dog
fornøiet var at jeg ikke fik Leilighed til paa
god Maade at undrage mig dertra. — Jeg har
for Resten godtgiort ihvem og hans øvrige Gods i
mod mig ved at prøve ikke Søndage for som for den
Tid, og siden denne Tid, alle Søgte Søndage samt
Palmesøndag, da der var Confirmation og Langfredag og
1ste Søndag efter Høgte, alt i Byggedirker og uden Be-
taling, samt ved den nøiagtige Overholdelse paa at
betage dem og at føre dennes Børn, naar jeg
har mindste Mistanke til; og saadan skal min
Opposition være imod dem for Eftertiden, saalenge jeg
er Præst der, og der ogsaa vorder Sidemand, skiønt
Jan ikke skal dømme mig, og jeg i Alfoldsprog,
imod dem selv Præst og Præstes samt andre der i
Menighedsraadet, der kiender mer Omgang med dem
som. — Det kunne aldrig falde mig ind at an
føre ikke, naar det ikke, for at vise med hvor
liden Grund H. W. forbigiver mig sine Vanskelig
heder. — Ligesaadan for det sig med den
Anmærkning af Jens: At Jens i Kraft af sit
Embede har havt over mig og med
Rimelighed rettet mig, naar jeg har skiølet.
Endelig jeg opfordrer H. W. at opgive
ikke nedtagne, ret mange Tilfælde, hvor
Jan har rettet mig, og endnu mere, om
Jan have givet Præst ret mange
Tilfælde hvor jeg har skortinet ikke.
Klag: naar min Dømmekraft mig ikke re
delighjelige Anklager end H. W.; da mer
jeg Sigtelig; da skulle vi hverken Jens

allar andra Dage Mannens Tilbørlighed eller min,
lidt Smiggrund, Forfatning forsage mig nu nu
ofta mork Sinn; men tilstrade mod thuinga Dig-
dom Dage, skedi jeg mer tilstrade med mig selv,
skulle mat Lin vore mig ligsaa Fiendsk og klart,
som det nu alt i nogle Aar for norat mig Mennes
ligt og Tilbørt. —
Det jeg ikke indsender thun Uforligere Erklering
igiennem Provstens Hender, skedi for jeg mange
gyldige Grunde: 1. Angaaer thu egentlig Pro-
ni: h: som Sommer imellem Provsten og mig. —
2. Provsten for aldrig nogt sig, som min Skal-
fjende, i mine tvistemod Angrepet mig mange
tilbørligt, da jeg i Fior paa den ordentligste Maa-
de begierede Hans Forretagning paa min Ansøgning
til d: h: h: om Vaxierfogne Dagmaal skiedt
har, saasom Weste Marie Dogns samt til-
stodt andre, skiedt for ogsaa til Vennatigiem
mem. — Han for skrifven i Fior, da jeg kom for
tvistemod ald Billighed tilkiendt min Formand
Hiorth Dagmaals Anlingen saavel for i
sidste Dogn, som for forlond, som i Weste Marie
Dogn, hvor for kom til, uden at jeg fik mind-
ste Forretning. — Dagmaalen, som nor satt
for hem for 100 Rixdaler, men hvis Dømmingen
nora saa forfalden at de aldrig kunne inbrages
nogen Familie, og som iemellem Provsten ikke
kunne tvinges dertil med for 30 Rixdaler, mod
sta jeg, for ligesaade ikke at staa Provsten paa
Halsen og i sin Eid skal Sistningen af samme Sag
tager imod for 100 Rixdaler, hvorfor jeg kunde
fik en 30 Daler Godtgiørelse. — Han for altsaa
i det allervingste giort mig Skade for 150 Rix-
daler, og med at dringe mig dertil, en end-
nogt større Dom end jeg for Land Doms-
Mand jeg for imod Alders Formodning aldrig
Klaget saaomme, Klager saaledes ikke nuden;
dog Egenrigtig er ikke min Sigl, og den, som
skiemer mine Indbomster, veldre jeg mig ind,

har norra ofvanstående ord jag sedan — Men jag anser
mig icke kunna här alldeles förbigå, som icke
jag har till att tro att mitt förnämsta ställe mindre
med att gå igenom hans händer. —

3. Gifver mig också detta tillfälle till H: H:, som Jan och Christian, som tigande stram, som
lidet smickrande för dem dagar jag har talat
min dag; de är det icke att tvinga på, att de
jo dagar ställa sådana maskiner i dagsljuset
för att underrätta mig; fullbart vogtar jaktar
icke ställa sådana tvungenligt. —

Jag har för vanligt ödmjukast icke mindre att
säga till dem slaga; jag öfverlåter det till
Deras höjdade Höjvördighets rättsinniga Godhet
behändande att göra af dem och mig hvad
Dem kristeligt och billigt synes; och emedan
vanligtvis Omständigheterna här icke att säga
sagt, eller ställa till säga, vogat, hvorvid jag dem
mig göra mig vanligt Deras eller vogar
andra adel Mands Anvogenhet och Tjen-
ligt underlagen jag mig med den Ödmjukhet
mitt hjerta förbar

Deras höjdade Höjvördighets

Kastel d. 29 April
1796

underdanigst Tjener
Matthias, fa. Langballe

underdanigst pro Memoria!

Efterfølgende Gienpart for Deres Højvelbaarenhed gunstigste Circulaire vedkommende, af Expenserne for indkommende Aar, fra alle Provindser indbetalende med Ved Hans Landemode, samt de Enkte Pastorer Følgende

I Fredriksværns Amtsvog Ostvog		
for Capitalerne hos Enke Pastorinden	143 Rbd	2 ß
Pensionen Dito	41 —	4 —
Restantser	6 —	4 —
	191 Rbd	2 ß
2 Hiælpe Pastorer	32 —	" —
3 Landsoldrenke Pastorer	27 —	3 —
Restantser	4 —	" —
	254 Rbd	5 ß

for Distributen udgaar

Hr Madame Anne Dorothea Birch f. Keller Død d. 16 Apr 1795
til fuld pension fra 11 Juny 1795 — nemlig 1/4 aars pension —

Fra Summe til Distributen

Madame Dorothea Sophia Leth f. Langer, Enke
Død d. 11 Juny 1795, nyder 1/4 aars pension
Haar ikke tilleggers til Summen 1/4 aars pension Kiær
Distributens Andeel for dette aar 426 Rbd 4 ß
Forhøiedes Madame Kofoeds
pension af Hiælpe Pastorer — 50 —
476 Rbd 4 ß

udgaar fra Landsoldrenke Pastorer
Madame Anne Thogers Klemo
Blandt dem til Enke pensions Distributen indbetalt
ommeldt, da dette 3 Aars Beløb
Kiøbenhavn d. 30 Apr 1796 — Christ. Frantz.

Jeg undertegnede Provst underdanigst tilstaar
herved Modtagelsen af Hr. Provst Collet-
Bøgvads for de brandlidte Præstegaarde
saaledes conferede og undertegnede Liste,
hvilken saaledes anmeldte Summa udkommer
Nemlig fra St. Knuds Sogn . . . 68 rd. 2ß. 15 ½.
fra Vesterskarild . . . 103 — 5 — 7 —
fra Kjelstrup . . . 81 — 4 — 3 —
— Skarsø . . . 121 — 3 — 7 —
St. Segers . . . 53 — 4 — 8 —
— Tovelø . . . 39 — 3 — 2 —
Rodelds . . . 60 — 1 — 4 —
Ipsø . . . 51 — 2 — 7 —
Østerskarild . . 192 — " — " —
Østerlars . . . 55 — 4 — 12 —
Nøs . . . 45 — 4 — 1 ½
Ols . . . 90 — 1 — 15 ½
Kathø . . . 91 — 2 — 4 —
Clemens . . . 105 — 5 — 12 —
Kjekkirks . . . 90 — " — " —
1267 rd. 2ß. 2 ½.
og Skolemesterbygningen
i Rønne . . . " — 4 — 1 —
Summa 1271 rd 2ß 3 ½

30/4 1796.

Summen wurden deponiert in den Königl. Gerichten
zu folgende Ende—

1722	Oct. 1795—	800 fl
1730	Januar 1796—	440—
1730	Apr. L. a.	28— 22— 31—
	Summa	1200— 2 t 31

Bonn 1730 Aprilis 1796 Pr. Franz—

Højædle Højvørdige og Højlærde

Hr Biskop Balle!

Med ingen Forlængsel har jeg modtat paa Brevet fra Deres Højædle Højærværdighed paa mit Brev, som jeg for nogle Uger siden, dog ikke uden i dertil Hensigt at tilstille Deres Højærværdighed, betragtninger Cappelan Hr Mahlers løgnagtige Beskyldning mod mig. For at bringe den uvæsentligste Maade, lod jeg saa vel Hr Biskopen gad tilskrive, om han vilde revocere sine Ord og skriftlige Beskyldning, uden for vil sine Breve at sige, og nægte, at han ikke har beskyldt mig for det, som dog saa mange Vidner har hørt, og omend Stiftsdirectionen, skal mig angaaer i denne Sag, vilde dømme mig ved Augustini Ord, innocentia optima Apologia, saa kand jeg dog ikke forsikre i Deres Højædle Hr Biskop, uden underdanigst indstiller mig, at kaare en Procedure over samme slags Skrivelse Deres Højærværdighed selv bekiender at give Forum, naar jeg ikke maa kaare en saa skikkelig Justits-Collection, som gandske og aldeles kand befrie mig fra Mistanken, om den løgnagtige Beskyldning, som mig er paadigtet, at jeg skulde, som Forsøn kand formode mit Embede uden Hensyn. Jeg har vænnet og vænner dagelig Venstre paa Resolution fra Deres Højærværdighed, at denne alvorlige Sag maa blive afgjort, og ikke saaledes til Spot og Forundring for

2/5 1796.

Mig og mine Kal Raan Inn. Holandt andet
som Hr. Makler maatte blive paalagt i
Indfigt til saa Kaanlige og Lognagtige
Bestyldning imod mig, ovenstaaende og saa
gjerne dette, at han maatte blive paalagt
at revocere sine Ord og Lognagtige Bestyldning
imod mig, og cede samme Revocation i den
Civile Justitz-Protocoll indført, i Stedet
for den ligne Lognagtige Bestyldninger,
som der ere indført om mig, som Kaan
utilbagetaldte og Unmotiverede, vilde
ved dog, med i min Uskyldighed, ingen
Pronte mit Sind.

I Haab om Deres Højædle Højvorvedigheds
Højgunstige Resolution, forbliver ing
med megen Agtelse.

Nye-Kierkegaard
d 12 den Maii 1796.

Deres Højædle Højvorvedigheds
underdanigste Tiener
Peder Sommer

Underdanigst pro Memo:—

Herved fremsendes atter underdanigst
Pligt Obrigkeitlige Regnskaber for
Aaret 1795 — Bilagte Kvittanser
som tilsagt. Hvorfor ydmygst
underdanigst

Kjøbenhavn d 13 Maj 1796. Christian Franke

Til
Hr Etatsraad

Underdanigst pro Memoria!

Jeg min afgiorte Tiltrædning over min Udnævnelse til Justitz-Borgmester i Throndhjem, af samme Dag, da min nærmeste Forgænger, og angiver den korteste Vei jeg veed at skrive dem paa, som vist af mange ved samme Leilighed, ansøgte til saadan Kiøbstæds Embede, og afslaaet med skyldig Ære, da forsikre, man kan formode hvilke af forbigaaende som allerede Kiøbstæder for dem, som vil betiene sig af dem; de fleste moralske Caracteer taber sig saaledes — Nest nødvendige Egenskaber af en god Kiøbstæds Borgmester, og Raadmand, Kiøbstæds ønskelige Tilstand er, at man saadan maatte formode Eder, de Gienge —

Kiøbenhavn d 7de Januar 1796 Underdanigst Christian Franck —

Underdanigst promemoria!

Hvis Kongelig undertegnede Amts Høje
Øverighed allerunderdanigst den Ærbødighed
bevidne, hvormed den sidstafvigte Skolelærer
Pastelius i Slagelse, saa aldrig undlod
at yde sin Pligt med Kongelig Anordning
af 28de Januar 1789, angaaende
ungdommens Undervisning i Skrivekunsten,
som allerede i Begyndelsen af Aaret 1790,
for at skaffe Skolerne til Skolelærerne
saa og Skrivere vedkommende
Skrivt 1751 d 16 Aug udgivne Reglement,
bestemmer en Skolens Forstander for Skrivekunsten
samme passende Skolelærere for saadanne
skriftlige Arbeider af disse 66 Rdl 4 ß
synes 2 Rdl — 22 Rdl 4 ß — Lysestumpe aarlige
Lysestumper — 6 Rdl — Extraordinaire Arbeide
af Disken — 15 Rdl hvilket alt 23 Rdl 4 ß
En af Skolens Forrige forestaaende Forstander
Ludvig Harboe, approberet Instrux af 24 Novbr
1751 bestemmer Skolelærernes Rettigheder og
Pligter — hvem Instruxen 33 Sider saaledes
= Denne originale Instrux skal forevises for dem
= Mandtal til Skatteskrivere for Gam og Nyt følgende

1796

Skolholdere, som for verificeredes Copier udfær-
diges Lensmænd og Provstens Haand,
forsat den Sum forvares for Landsbyerne
og den anden skal opsiges i Skolen til alles
Efterretning.

Denne Instruction viiser, at Skolholderen
ikke alene som Landsbye Skolelærer, og
Degnen Klokkerbye for i Skolen skiller
sig af Landsbye Degne, da Skolholderen
ikke alene Degnen, som andre Landsbye Degne
for pro Mandtallets Tiende, og saa de aarlige
Byes Penge ere tillagte Skolholderen,
medgiør det aarligt for Landsbye Deg-
ne regnet at vorde Skolholder, da
ingen Jordlod fæstes, uden da
Instrueren skal forvares for Mandtallet
for rudog for efterfølgende Skolholder, og Copien
skal verificeres af baade Mandtallet og Provsten
og forvares ved Provstiets Archiv. Præceptet
formodentlig og saa fastholdt, at Mandtallet og Provst
maatte vogte over Skolholderens Pligt
ved at giøre sine aarlige Byes
Regning og Skolens Inventarium ved Provstens
Synsforretninger at tage
til Efterretning. Hvis Skolens Gaard
skiønnes ubeboelig, eller saa Skolholderen
selv ønsker Forandring med, maatte Forslaget Kostning,
Tilbygning, Reparation, i det mindste paa de Steder
Skolholderen som andre Degne og paa Degnen
for saa vidt, saalænge Tiende antages; og Lensmand
maatte derom tilholdes Provsten at gaae
Sagen, saa vidt muligt i Forkiøbet, indsende
Forslaget til Skolholderen Valg, og forfølge med
Mandtallets Foranstaltning saadan Sag

1796. M. undertegnede forlanger ved at faae Klokkerbolig
forskrevet, uden at jeg under samme Embeds
omstændigheder med at faae flere Sogne
betjent, som meget vanskeliggjøres
ved Klokkerens Privilegerede Embedsmand som sagte
lovet gaae at Klokkerbolig i Holeby
Da jeg forbemeldte Degn, mig saa aldeles uforskyldt
ophidsede, vidste Præsten sig under Skjæg
Kors Påskyndelse, selvom paa Grund af at Kla
gegrebet var Klokkerbolig forskrevet Klokkerem
som først af indflyttede Degn, skrandsi til Skjæ
gard Seoperser gaardsen ignorerer Fundets
ningen ved Klokkerbolig Klokk, og Præsten ladet
fare forblive i denne Ignorance, fordi den
tiede til saadan Skjæmmelse at faae mig
prostituered, som den, ved blandt mig i samme
nyttelsing og vilde indtvinge mig i andres Kald
Jeder, smeltfarer bjørlig af Skjæg Skam; og da Præsten
falde dog ved forrige Klokkerbolig Vacance, som i
min Embeds Eidindtrok, ved blevne af mig leve
ret Forskrifter til Efterlevning —
Det Kongl. Rescript af 6te Aug. 1791, som ikke
findes ved Provstens og sidst Commenicasion jeg
allerunderdanigst underdrev mig, blevne for den nær
værende Dag og maa nødvendigvis gjøre Klage
over —
underdanigst
Rønne d 11te Juny 1796 — Christian Frandsen —

Høi Velbaarenhed!

Jeg har taget en Karsk mand nemlig Christian til mig som en Skolekarl i Aarhuus i Skolen, jeg sagde tilligemed, at jeg ikke ønskede, at have nogen Examen eller Undersøgelse for Hr. Biskoppen eller Provsten, forinden han kom til mig, men at Hr. Biskoppen selv maatte examinere ham, naar han kom til Byen, hvilket han ogsaa lovede at gjøre, og at Hr. Provsten maatte undersøge ham i Skriftemaalet, naar han kom til Byen, hvilket han ligeledes lovede at gjøre. — Imidlertid har jeg ikke kunnet undlade at anmelde for Deres Høivelbaarenhed, at Aarhuus Skole er en Cathedral Skole, og altsaa er ikke mig, men Hr. Biskoppen, som er i Byen, samt Hr. Provsten, som ogsaa er i Byen, Skolens Patroner, og at Skolens Rektor, Hr. Provsten selv, er Medlem af Skolekommissionen, — hvorimod det er mig af Kongens Forordninger af 28 Septbr 1708 §§ 17 og 18 og Forordningen af 24 Septbr 1708 §§ 1 og 2 samt Kongens Skrivelse til Byens Magistrat af 1 Novbr 1739 § 1 paalagt at være Medlem af Skolekommissionen, og jeg maatte derfor ikke uden Hr. Biskoppens og Hr. Provstens Tilladelse forandre noget ved Skolens Indretning, som de have bestemt. Dette er allene Aarsagen til, at jeg ikke har kunnet tage Christian til Skolen, inden jeg har talet med Hr. Biskoppen og Hr. Provsten, som jeg ogsaa har gjort, og som jeg ogsaa vil gjøre, saasnart jeg kommer til Byen, hvilket jeg haaber skal blive om 14 Dage eller 3 Uger. Jeg har derfor ikke kunnet undlade at anmelde for Deres Høivelbaarenhed, at Christian ikke er bleven optaget i Skolen, og at han ikke vil blive det, inden jeg har talet med Hr. Biskoppen og Hr. Provsten, som jeg haaber at kunne gjøre om 14 Dage eller 3 Uger, naar jeg kommer til Byen, hvilket jeg ogsaa vil gjøre, saasnart jeg kommer til Byen, hvilket jeg ogsaa vil gjøre, saasnart jeg kommer til Byen.

Nexø den 24de Aug. 1796.

Jeg har den Ære at være
Deres Høivelbaarenhed
ydmygste tjenstvillige
Tranæs

Till Fr: Ström

Det Kgl: Reskript af 6 aug: 1751, som Fr: Prost Brunse om-
sender com, meddelte Hans Excellence communicerades.

Landstinge Kongsgaard d. 19 Juli 1796 Nic Edinger Schalle

Underdanigst

pro memoria.

Jeg for min Ret at tage Anledning til endnu engang at
gjøre Høiesteretsdommer, Assessor Schiønning og
Hans Nour nogen Erindring ved Høiesteretsdommer
Schiønnings, sig selvom ikke paaviste Feil
ved Underrettens Dom, dog ikke
skulde vistnok giøre mig Ære, om jeg skulde med
og saa ikke per accidens skade i mindste Maade
Sagens rette Bedømmelse. Jeg vil
vide, hvilken Hensigt Schiønning kan
have ved sig selv gandske fast Tid, der-
som ikke Egenbrøstighed, dikterede, at jeg maatte
for — Formanden Broadmindelem for
Schøler og Hans Nour at tilgaaende:
Skulde jeg indtil Laugs Bistandsamhed
saa mange Forskrivelighed, som jeg end
gjorde, saa var Brevet ikke Sagen
jeg endelig skal Afskrivning for, og
vilde forlade hjem, og da jeg ikke kunde for-
mode, at Sagen med Hensyn til
Indbringelsen for Rett og Lang, saa jeg mig
nødt til at Skrive Skrivelse, hvilken
Skrivelse ikke for mig, saa jeg
mange af Hans Nour Indgaaende, som
af Skrivelsen gotgjøres, forend det
sig allermaadigst Tilladelse til Separation
Forseglingen Papirer var skeet, indgaaet Contract
Sag: med Forsegling Copie — Sort ikke Contract
alene sjeldne — Justits Forsikring
Sikkerhed, da Anklagen af Trogen, som saa ofte
Contracten, kompliceret ved andre, som skulde
Tilbageholdelse, Omkostninger, Vanskjelligheder
indbragte Sag saa jeg mig

4/6 1796

for begge Processer: Et Skøde / med gammelt Stadfæstelse til Lodsejer ad Hvinge Præstegaardsjord i Thorslunde og 2 Pengestrøg Hørsmarker af gives en Revocation i den gjældende Justits Protocol, af Gaardmand Ole Hansen Lund for adskillige Udtryk som der kolde Smørtil Skolemester Sommers eller Skolelærer egentlig vores Forsølv Lund giver dem ingen Ret til nogen Tiende, dennem Revocation skulde være ved Kjøbingen og mortificeres den udlagte Præstegaard i Skudshil Enkepension maatte tilbageges til Skolen, og en admonition om forsigtigere Ord for Skolelærer fremdeles samme gives.

Skulde Skolelærer nogen Gang ad ordentlig Procedure have noget at indvende imod Præsten, kan dem ved den Civile Ret, ad Cancellie og gjældende Stadsprocessus, ske Lovbud.

Kjøng d 14 Juni 1796

Christian Franck

Copie

Rom 3 (7) Hammelek 1796

950

Kongelig

Naadig og min gunstig Johanne Christiane
født Wilke fan kommet i Mistanke at
fiendum og sin for forladt mig, saa fan til kom
mer i Kommunig saamen Saalabo
i Selskabelige Omgang, som maatte fan forvandsagt
Mistanke imellem mig Hans Christian Schaler
Capellan i Rönne og min gunstig Johanne Christia
ne født Wilke, skal dette forklare, og som det og maa
tee blive, da jeg Schaler tilstiger min gunstig alle
mueligt Omgang, Gunst, Elskelighed, Kierlighed
og mild Barmhiertighed, som sandes sagtmodige Cara
cteer udkræver, da fan, som forsen omtrent, tilstiger
mig sin inderligen Afbrodan og Jungiemelse
2 Til Overbringelse for min gunstig skal det staae
fandt tilfor, saa fin for Overtiden skeed ik,
En fiendelig formoger i mellem min Omgang, da at
begiem sig fra mig til sam, uden at sin Familie
relse andre sam maatte fiende sagelig skuelig for, da
jeg vengerlig, og uden sin skal sam nödig ud
vugte Navnes af legitimers Afhandlen for sin
Adseparation, tilbyder at giem sandt til Gyld
og sinnet tilsiger sandt 200 Rd Courant
Hundrede Rixdalere aarlig, som anvises
fandt Saalandres; nemlig Selskabs sinde som af
Kundskier bogn sidder Capellanen i Rönne af skal
kaare nærmere Kan, som aarlig vurderes af Provsten
og sin Skoft, med saadan Vurdering bogge skal være
Fornöyede med - Selskabs som Provsten skal forbin
dere til Capellanen, som da af sam indfolder og
naar skee vil ophøre, da at velbyrd Kalk skal sam
skaanke under Corres Eiendom, at andre udvandt
sinden Saarskelsdage skee kan, sied at vaguerum
Kone alder forladt sig, som sig dog bogge saadan
ikke skal skee - den gandske Summa, som anfört,
bevogne aarlig til sin Hundrede Rixdalere

Rönne Birketing d 30 Marts 1796. Jens Ring Bogn Tidl 1796 a Nr 1
Bogn

3. Ægtefælle af sig selv Tilladelse til saadan Forbindelse, saavidt
som efter allerhøieste Bestemmelse gaar Tilladelse
fra Brud og Brudgom, og Konfirmation gaar fra saadan
vedkommende Øvrighed —

4. Samme Ægtefælle bekjender for sig vore Døtre
Catharina Sophia, Martha Elisabeth og Ida Marie
at gaae jomfruelig med, og sig vore Døtre
Rebecca Sophia og Johanne Christiane, da paa
deres Vegne at bede Naade for Brud og
Brudgom. Eiendelene tilstaaes de unge Ægte-
fæller fuldkommen Skjøde, Dispensation og Skjø-
delig Skjøde. Ægtefælle skjænker
de dobbelte Gaver af Fædrenes Formue efter
Loven —

5. Da det vedkommer Skifte, at Boedelingsbrevene
for andre Livsarvinger, saa skal og saa-
vidt skeer Brudgommen passere igjennem mig Skifter
min Kones Livsarv i Boedelingsbrev, og min Kone
mig Fuldmagt med, at beskrive mine Børns Lodder
og Arv, som Livsarvinger ville tilfalde dem
i Henhold til Dokument, liggende
til Skiftet imellem Brudgommen og Skifteren
og min Kones Fuldmægtig mig, saavidt vedkom-
mer, og min Kone Skifte tillader at sørge
for samme Forretning, som anordnes Skiftet Politi
og Omgang —

6. For saadanne Skifte af Skjøder og Gaveanordninger
Omskjødninger for Fædrenes Formue i saa Henseende
forudlagt, bortaler jeg Hans Christian Skifter
efter nøiagtig Erindring, saa meget mere, som
for mig skriftlig foreligger Anbefaling for
Skifter og Advokatur —

7. Originalen af dette Dokument maa blive hos Sognepræsten,
og Skifteren anbefales for Provsten, da Kopie skal
vedfølge af Provsten stedfæstet mig Hans Christian

Skahler til Ekteskabning

Juidlertid, da min Kone staar saa ungt under sin Formynder, og troer jeg ikke at burde forbinde mig til at giøre noget Skridt, der siden af samme Kone kunde forbrydes; saa vil jeg ikke undsette samme Skiøde; men samme declarerer, at ovenmeldte Kone ikke maa gaa Ægteskabet nogen videre Vei for min Død; saa skal og pligte Renunciering mere kraftesløs, og ikke videre gave i alle sine Punkter og Clausuler til forbliigende, naar min Hustrue Johanna Christiane Skahler maatte gaa af Verden —

2. Jeg forbeholder mig Ret, at min Hustrue ikke maa nyde mere af mine Formues Midler, end hvad hun maatte have nødig, at holde sig ærlig, og ikke formaget i nogen Maade —

3. Jeg forbeholder mig Ret, om afgaaende Hustrue Inger Jens Datter i min Livstid igien, eller i Ægteskab skulde gifte sig, ja endog vil tillade samme at communere med sin Mand, saa skal samme dog ikke have mere af min Formue med sig, end hvad samme har indbragt i Ægteskabet —

4. Jeg forbeholder mig Ret, om afgaaende Hustrue Inger Jens Datter i min Livstid igien, eller i Ægteskab skulde gifte sig, ja endog vil tillade samme at communere med sin Mand, saa skal samme dog ikke have mere af min Formue med sig, end hvad samme har indbragt i Ægteskabet —

Saa omsonsten Villaar indgaaer jeg med Hustrue og af min Formynder, og Overdrager med Hustrue Formuering med min Mand, og i Hjertelom min Sagtmodig og mild Omgang skiøtter mig Gud, anbefaler mig Hans Naadige Forsyn og Hjelp

Til det Bedste

Skahler

Kiøbenhavn d 15de Marts 1796. Johanna Christiane Skahler.

Som omsorgsfuld Formynder

H. Müller. Christian Damkiøed —

Til Vidnesbyrd af min Overskrivning

J. P. Abbos —

A. Skiøtt-Lohmann.

Copiers Rigtighed med Originalen vidnes

Christian Franck —

Tilbørdanig Memoria

Ihrus Højærde Højærværdighede Skrivelse til mig af Dato 24de May: h:a:, som i Forgaard indløb, forer jeg thu Ærla Mand Mannhafvuen og Lærd thu Førdiga Ophusmand omm Danske Religionslærere, i alt saa thesse ikke Ærend: Hr: Hø: Bestadhed, om mit Hiertas sagen at ytra sin Tanke, for Dem i gienna skiønt alt for sage, Ord for thu Enkandelige Tekennemligheder. Dg saa mycket flere var thu, som jeg saa at min, Korta Tilbering, som jeg sidst skrevat dag paa Hr: Melbyes regnskendige klage, og mit Brev, Hr: Biskmand Munck, lærdt lamm Dronstm d: 30te: April, ikke meden saa omvalte Hr: Dronst Franse var tilstillat d: Hr: Hr: Thenn min Tilbering lod saalydo:

Tilbørdanig Tilbering:

" Formedsagen af thenn Klage er: at jeg skulle have nogtat Prosten Hr: Melbye at møde for Delings Lieten Lov Datum i sendre Arest. — Jeg erklarer formedt, at jeg, naar Lovvægsadn forlanger det er bundtlig til med Lovens Ord at Lyckte at Hr: Velærværdighed aldrig for fordret sagt af mig. "

Saaledes, i det mindste i Henseende til Meningen, lød thenn Tilbering, thu ordrette Copie er dennem Dorte for mig, thenn thu nar indsendt i det Brev til Dronstm saaledes Tilstunder Ord lød Ord:

S: M:

" Hvorvidt indsendt de mitteres erbødig Hr: Melbyes klage d: 27de Januar af mig dennem d: 29de April — Ord alt for sagt fad nogen Ord at forfatte det, skiønt Dorte, Mor, saaber jeg ikke vil sagre er

8/6 1796.

= gjerstigt og at faae Højvørdighed for Bispen,
naar han finder at det i saa Fald indfalder mig
Vanskeligt. — Jeg skal for Resten paa min Side
= stride Maade opredbringe Deres Højvørdighed
Højvørdighed om at det er ikke Kommunikabelt
Klinge agtes for sand, mig virkelig mishage,
Bemeldte Fald, thi afgjøre det ikke mit Ord saa
vidt. — Skaale d: 29de April 1796 — Langballe

Deres Højvørdighed. / Det er sandt, at min
min Erklæring er kort, thi er ikke historisk, ikke
videlig som hr. Melbyes Klage, men thi for at
Sortere for Sin og thi er: thi nr sandhed
lig. — Det indlod mig i Stridigheden at bryde
Deres Klage ville kun for mig, ligesom saa, at
for vidt de paa Livsvaabens Fødsler Barn,
og thi kunne vore Forligt uden for min Ven
skabs Vanskeligt. — Det jeg skrivned for Dem,
min ærede Ven Amtsfad, at jeg for thi, som
jeg anser for thi Pligt, thi Underretning,
Sader, Erklæringer min Ven, og strober med en
vedbørlig og rolig Fortælling af Sagen at
tilkjende mig thi Agtelse for dem, som min
thi ærede Strober at vinde mig, thi haab
ikke misklende. — Paul Thrap Hansen

For Resten ikke svaret paa mit Brev:
Saa vidste thi jo, at der er indlagt af
Sondamus imod mig, som ønskede en Erklæring
at sagte sig ved! Dersaa er; mit Jan for Skaa
klæring altid vore ulovlig, ubillig. —
Og er min Erklæring, som jeg sendte til
Dem, ej overensstemmende med Sandhed,
da staar det jo til Dem selv for Melbye
at overbevise mig thrum, og da paatage
mig lovlig Straffat som Ærgrer og Ærefor
ther. —

Sandhed vel gjør mig meget ondt, at jeg paa

thina Maade saa, skiont ustyldig, giør Au-
ledning til saa stærk Mistanke for D. S.
og i thina Husstand forhindrer jeg Strafs-
fes da at giøre Ende paa thina saa ganske
ugyldige og for dem skiændige Sag, og for
at tilkiende stille Provsten og Provstens Ham-
gierrighed, undrer jeg mig thi Gudfad af
dennes høyede høyvorneerighed at du ville bruge
at paalegge mig nogle Bøder for min for-
meente Uskyldighed mod Provsten og Medbyg-
stiller vidre med magthe nogen nogsomhelst
for mig at vidende, saa skal jeg dog aldrig
forbryde thin, da jeg dog veed for Ingen
stet noget Godt. Thin Høygrelige Agtel-
se kunne vidre ikke bevoge mig. —
Med det Ønske at maatte samme Høytiens
dennes høyede høyvorneerighed gunstige
Omdømme saa jeg mig den Ære at tegne mig

Deres

Skarle d. 8de Januar 1796

underdanig Tiener

Mathias, s. a. Langballe

underdanigst

Velædelgborne Hr Christian Frog Høyvelbaarne Hr Stiftamtmand Nyelaer

Biskop for Viborg Stift, til Faur Provstie og Sogn. Dette

Brev har jeg erholdt at gjøre min Pligt til Lands

kab for at bringe Eder gunstige Hilsen fra Eders

Høyærværdigste Ven og Tjener —

Jeg har derfor ikke Noget at skrive til Eder, og kan derfor

kun tilføie Eder Forsikkring om min Høyagtelse og Ærbødighed

for Eder, og Ønske Eder al Velbehagelighed, som kan for

at behage sig af den Forsamling hvormed I omgaaes,

ved, og Velbehagelighed, som Eder selv, alene vederfa-

ring, vorder at tilkjende Eder fra Eders Venner der

Høyærværdigste Eder gunstige Tilskuelse forbliver

underdanigst

Christian Frog

Ribe d 10 Juni 1796 —

Til

Hr Biskop Nyelaer —

Underdanigst Promemoria

I Overværelse af Justitsraad Lund og undertegnede Vidner har Enken efter afdøde Sekretair og Auktionsforvalter Kierbeck i Aarhuus idag indfundet sig og anmeldt sine umyndige Børns Arvelod efter Faderen

Summa		737 Rdl 35½ Sk	Rdl 737 35½
Umyndige	Barbara Catharina	Born 66 Rdl	64
	Ellen Margrethe	Kiærbk	37	35½
	Anne Maria	Kofoed	33	32

Justitsraad Lund har derpaa paa Kongens Obligation forsynet sig og opgivet til Forsvarelse med Auktionens Gjenstande i sin Eiendom

Aarhuus d 10de Juni 1796 — Christian Trans.

Høiædle, Høiærværdige

Hr: Biskop!

[illegible] Høiærværdighed [illegible]

[illegible]

Høiærværdighed

Ydmygst

Blumble Præstegaard paa Langeland
d. 24de Juni 1796.

Ydmygste Tjener

Dommprast Hiis
Langeland paa Bommelø

Nota

Jag vill anmärka Eggerts sista skrifvelse
ifrån sin sida af de brandlidna Hospitalens klagomål, och
till dess lösning, skicka här Stora Brand Konungens
Societets Tjenare i Stockholm. Så vill ock Hr
Hofjägmästaren Wallis anföra, att de brandskadade,
vore skyldige att anmäla sig, dagen efter det de
skedde för alla Vederbörande, i Stockholm så snart tillstånd
skickligt sig både Brunn Vederbörande att begära Undersökning, då
som Hr Wallis Eggerts skulle vara Commissarie
uti Stockholm, så skulle Hr Wallis det
vara lika skyldig, som Ehr Brandchefen
allervördigst.

Stockholm d 29 Juni 1796 — Ch Franck

Till
Brandchefen Ström —

Underdanigst
Pro Memoria!

Endelig kan jeg nu faa den Glæde at indbetale Deres Højvelbaarenhed at den Ende Dag nu endelig for Skatter og Sommer til Landbruget — Derhenne tvivler jeg indtil videre til forlige sig Commissionen, blev forbigaaende paa denne Maade: at for Skatter gaar Protocollen sin Revocation, samme blev for gaaende Dag Løst med Bøndingsret; og for Skatter gaar 2 Aar til Skjønnes Fastsigelse. Begge Fand for Skatter indført og bekostede 6 Sk ngst Ind, som ikke den Stads med Rund Sommelst begaaende, og undersøgte den Overlegfandhandt for Skellig, som nødte paa for Sommers Vegne, fandt baade vedmige og alvorlige Argumenter bragt fram til den Ombrydelsing — underdanigst

Kbhvn. 7/7 Pan. 1796. Christian Frank

Underdanigst pro memoria!

Som Eder Kongelige Majestæt allernaadigst befaler Pastor Sommer
Canicellis Resolutionen, som gaaer ad Summum Tagn
til Kronstadt, jeg har allerunderdanigst paatagen, og troer
at finde den Ret at Præstens Umage skal saaledes
saa meget Hensyn paa Præstens Indkomst som
Sognets Tilstand, og jeg saa gierne selv
vilde
bygge Skole med de Skatter, som for Skolesta-
pendium blive mig bevilget at slaae om, saa skulle
Skatterne ingen Exception gøre — Jeg har i Aar til-
skrevet Sommer, at forrette den forrige Kronsta-
dtske Sag, men han i Følge Commissionen af
10de July 1795 har 22 Skatter for sine
Egne Commissioner, som han af interesse
Forlig, og Kongl. Mangel af Skik, saa sig undskyl-
Commissionens Skrivelse at have Mellemsand-
ling saa meget Penge tabere — Jeg maa saaledes
vente Ordre, at Sagen kan consulteres; men da
det modsatte og saa urimeligt, og Kronstadtske Pro-
prie Authoritet kan saette Kronstadt Skat og denomine
re Sines Assessores, maa jeg samme underdanigst
indbie mig tillagt Instruction vedkommende Embe-
der hvor Præsten maa nod Assessores nødvendig
for at faae lange Reisser, men af den mest Kostba-
re Clementskirke, saa du saae sig angaaende
Magnus Sommer ublygelig i sin Eedsforsikkrede
Efterretning, og saa den anden Sag vedkommende
Egnsk for nødvendig befunden Langeland saa afbryg
Dette maa nok forbigaaes — Jeg Skatter selvstæn
for saa vidt Kirkens Reparation og Gudstjenestens
Fremme ikke afvige vore Kiøbenhavnske
14 dage i gudsnaadigst Forsamling vedtages, og til dennes
Efterretning

---

vielde jeg afmeldt indtil videre hjemme ønskte som Held
jeg vil og ligesaa overbringe Dem ikke min Medfølelse
i Deres sørgelige Skjæbne, men snarere med min Glæde
over Deres Lykke til Deres, Deres Skæbne Tak
i mange Maader giør Deres fortrinlig verdig
til min egen Person angaaer, saa jeg haaber
fuldstændig tilstaar, at ingen af mine Interesser skiller
sig fra Deres fremmeste Velfærd, ønsker og medvirker
Deres Hjemkomst med Deres Familie i Deres Hjem
igjen ønsker Skæbnen fortsat, og allerhelst
uden for Skæbnen —

Kjøbenhavn d 15 Juni 1796 — Christian Franz —

Deres Hjemkomst ønsker Skæbnen Ballz —

Underdånigst Pro Memoria!

Jag har den Höjaktningsfulla Ära
att anmäla, att Hans Maj:t Konungen
den 26 dennes Nådigst behagat
förunna mig Afsked från Hans
Kongl. Maj:ts Tjenst med Pension.

Rom d. 28 Julii 1796.

Underdånig Tjenare
Carl Ström
Hans Maj:ts Vice-Consul i Rom

1796

Kjøbenhavn! Højærværdige Provst!
Hr: Dr: og Biskop Balle!

Hvor i Aakirkeby Præstegield, ved Holdes: paa 2 Mand
Grund vides ikke: at være ligt Convent, da
Landsprovsten Hørup visiterer Sognets og Degnens
Ungdom, dennegang prædiker en Provst, ikke
saa, at Provsten overfaldt, hvad paa sidstkommende
Sø, ikke at have sagt: jeg skal Gilfe den
Hvem der Kræfter hos Hans Højærværdighed
Biskoppen, Enigheden sig til Middags: Moraltid
i Aakirke Provstegaard, indfaldt at den Klokke
Conducts Clericie. Paa kort Stunds, i
sig selv kunde være, saa opmuntrende for
Forstand og Hjerte, saa dog mine for
mange, og jeg mange maatte, saae nu en
Forsamlede Mand, Sølet: at det var Hør
drukken og Hunger, blot for nu Kaster at
Forordnedes Skjæld, at Caden sig Lystig
mer til aarlig Skat af nu Madkreaturer for
nu einges Skjæld, hvis indtil Overtrædelse
var indført i den Klokke Hjemmelse, og alle
saa alt Skadet af Provsten, der ikke for
Gjemte saa Lidet nu Ting, at Gaven
sig saae. Paa nu paamelde Hr: Provst
Hange kan ikke afslaae, at Sølv af Convents
yderste Vigtighed; jeg var saa Sørgelig
1794, at indfatte mit da Sidste Farvel
Daab ikke Convent, men kunde ikke
Betroede einigen anderledes, end saae
at Hr: Provsten, mine ikke jeg, den
eide samlede mig Dersels-Gjester.
Sjæhen i Stor Forvirret Overgivet Gud:
at mælfigen mine Venner Farvel end skulde
Dem, saae ikke til mere eide skulde
Gristen, og min Sidste Vandfod mig,
at tilstaae: at jeg Sølv nu Skyld
Medlidenhed for forandre mig
Ewang, saae jeg ikke Hellere saae mig

29/7 1796

i Hvad Stil, Formularer at forfatte Forhandlinger Con-
vents-Udskrifter Embeder paa mine Døgn
Skulder allernaa. Hvad jeg af Landets Provster
Velærværdige Hr: Franke, aldrig har kunnet
nægte, uddeler jeg mig Formand ønskelig-
ligst at Deres H: Højærværdighed, hvis Hjer-
te altid forekla — for Provsterne — stor
mund og mildt:
Lukker at Conventet her, som alle Steder andre
Steder, maatte være og høre, ellers og at
det maatte Lykkelig: at det Herskabet skal
paa anden Dag paa Landets Provstes, Hvil-
ket de Klager de ikke maa Velærværdige Hr:
Medbringe, med Kaffetøi Tilbehør, som
Landet Vænnes Billigt. Hvad Convent nu i de
Dage, da mat Anders Hr: Provsten ikke mere
til Landet Modet, nu der flere mund mig,
som ikke Forstaar, og at det skulde Goldes i
Klarier, saa i det bigger midt i Landet, for-
den for Hyrde, med at Tænke paa, at det
langt mig tigere Landsting Goldes Forhøjet
Fast for Klarierne Til Præste.
Jeg Her Franz, at Deres Formunde mig Formand
til Deres Højærde Højærværdighed, under
at Form Forbindelse, at Indgaa om Formin
i det Danske Cancellie, da jeg nu Fikker
om: at at maatte Ord for Deres H: H:-
Forrige Embeds Virksomhed, ja, i mine
Embeder - i det Hellige Clericalske Ce-
remonie.

Hvorlænder

Deres Højærde Højærværdighed
Hr: Dr: og Biskop Balle

Klarier Provstegaard
d: 29de Juli 1796.

underdanigst Tjener
P: Th: Balle.

Overbodige Promemoria!

Justitsraad Jonquières Pränumerations Placaten
vedkommende Herrer Prester, indtager hvis
for Ballestra Sammingen overvejende Hensyn
indtaller at subscribenterne betaler Sit
à 30 — medfølgende Nota og hjemsender
Meldingen — Dersom Meddelelsen skulde
give Anledning til, at Ballestra Sammingen
overveiede Broad Girls Bøder for ovrigt
Broadlidt, vilde det Ballestra Sammingen
Broad Girls Bøder for ovrigt
vel tilfalde, men da Ballestra Sammingen
ordinairs og formelig maatte Dr Smidt i
Ringsted som Sin Broad Girls Overvejende
tilkomme Broad Girls Bøder for Sammingen
skulde det imidlertid ikke tilbageholde
Sammingen fra at indsende Pränumerations
beløbet for 6 Exemplarer, da Sammingen
ikke kan gjøre sig Forhaabning om at
kunne faae Pränumerationen tilbage
fra Dr Smidt i Ringsted, saafremt
Sammingen skulde ønske at faae
Pränumerationen tilbage, da Sammingen
har angaaende Pränumerationen
ligeledes bedet mig indstrengt, at jeg maatte
meddele Dem Sammingens Resolution, hvad jeg skal
gjøre med Pastor Kofoeds 2 Exemplarer, som anden ligger
in deposito — Jeg har i Sammingens Navn

8/8 1796

paa Deres Velbaarenheds Nota over Regnskab
indkøbte Forsyning af Flyglanhavre i Aarhuus
for Tilbud for 3 Kp Exempl. da 14 Dg indkjøbte 3½ Mark.
Jeg har derfor anført i paa min Nota, da Vedkommende
har 4 Kp Exempl i og for Kjøbenhavn 2 Rbd. 2 ß
Kjøbenhavn d 4 Aug 1796 — ærbødigst
Christian Franck

Endnu finder Undertegnede Qvitteringer for modtagne
Distributs Dog mangler Skadamme Langes for
Maaned, da Finder Klargaard endnu skyldig er for
mig af Mangel paa Tilbageskaffelse til Skibs
saa og saa finder undertegnede Klem Enkes qvittering
for forrige Aar, mindre bygget af Punderen
vedkommende Maaned — Franck —

Til
Velbaarenheds Storm —

Christian Franck

Underdanigst Erklæring!

Hr Andreses vedgaaende Sagerne Landsbr-
ning, Sagen Fjær og vedkommende Oeconomie ved alle
Beliendt, da Sagen ved Skiftet sammentaget
[illegible] ved alle Omstændigheder

Nota.

Med foranstaaende Afregning kommer tilgode — 5 Rdlr 3ß 9ß:

Heraf afgaar

Prænumeration paa			
Bibelværket — —	3	Rdlr	2ß —
Testamente Skriftskud —	3	—	1 —
Testamentskrind — — —			2 —
Kaarder fra Skibsgn — —		1	2 —
Contingenthed Skibsfolder			
Extra Postpenge fra Skibsgn —		1	2 —
fra Christiansø	2		
	4	Rdlr	3ß 8ß:
Skiemte til Lyd —	4	—	1

Da disse 4 Rdlr Landsnoter ved indtil og kan indgive Anmærkning om Restancerne, som maatte indfordres

Kiøge d 10 Aug 1796 — Ch Franck

Hr Andreses Anmærkninger ved Skiftet [illegible]
skiftets tilendebringelse, alle gevorne Skibsgrunde til
Gaardens Reparation, Indbo samt mangel paa diverse
Konsumptionsvarer, og Gaardens nuværende Forfatning bliver
besvaret med nedenstaaende. Dersom Deres Højvelbaarenhed kiender
Hr Andreses Overlegninger for noget af nedenstaaende
mangel, og ønsker Contrakten forandret, forbeder Clausul
om dette Gaardens Inventarium indrykket, og tilskrives
Højvelbaarenhed begiæret at approbere denne Hr Andreses
videre Handlinger. Kiøge d 16 Septbr 1796 Christian Franck

Underdanigst Erklæring!

Hr Andresens vedgaaende Forslag: Regnskabs Forbedring, Forandring og maadelig Oeconomie ved alle Collegier, saavel som ved Collegiernes Forbindelse, saaledes sammentagen kan kalde forandelig ved allerunderdanigst Memorial med Hr Andresens Forestilling, og om denne var ikke ubetydelig, kunde den dog ikke gjøre Hensigt saa ofte lidet Haab, og forsaavidt Hr Andresen ikke skriver Højdero: nemlighed Een Omstændighed, som jeg troer dog at være saadan igjen, maa for Kongs Mellemkommende skal vel Raad, vor dog i denne Forening indtræffe, og jeg staaer i den Tanke, at den tilbørlige Hr Andresen selv at indgaae ved indberettede Forandring til Deres Højdemægtighed; for Kongs egen Betænkning forefalder mig derfor unødvendig - Jeg troer at vare godt at Hr Andresen virkelig fik en Mandat til at sige sig, men ogsaa at det vare allerbedst, at han fik en Mand, som kom til at bo hos og drive Regnskabsvæsenet, og at denne i skriftlig Accord blev forbunden til at holde Regnskabsvæsenet Regler og Tage i forskrevne Haand; Gaarden, som vi gamle, saa falde allerede ældre, og Hr Andresen kan umulig selv være i Haand, og skulde den skrives til den sidstlidendes, at sequestrere Kongen til Gaardens Reparation, Indbo, Sammenskrivning, Provisionsmænd, og Gaarden mindre lidt, saa vil Kongs skal besørges med mindre - Dette Deres Højdemægtighed tillade Hr Andresen i Overlegning at tage om at volge saadanne Mand, og gøre Contract med dem, som inden Klausul om Regnskabsgaarden kunde indrykkes, og tillade mig saa vidt Højdemægtighed begynde at approbere den gode Hr Andresen forenu: melding. Kiøbenhavn d 16 de September 1790

underdanigst
Christian Frantz

C. m.

Lemvig indstævnt Auktionen for Hjemmeværdien
i Østerland, om at lade Hjem-einsteen forrette
med en Mand navnlig Jens Galberg, maa ved
Lemvig Birketing indbringe for Vilhelm Nielsen,
nordligste beliggende Gaard med tilhørende

Lemvig d. 22 Juni 1796. Nic. Edinger Balle

Efter nedfølgende Auktion for Hr Andreasen maatte ved
Hans Nielsens Nordligste beliggende Gaard med tilhørende
gode Ahlenburg, om Hr Andreasen Egendom forfalden
om den foreslagne Auktions Dørslukke, og om Lemvigs
Marked, da var mødt adskillige Købere
i mellem dem byggeindgaaende Hans Nielsens
sede Enke, og formedelst Auktionen dog
kom til Skilsmisse, og Gaarden ej blev
sat til Auktionen approberet, saa skulde den ved
byggeting videre ved Lejlighed maa disponeres
ovenstående

Lemvig d. 4 Aug 1796. Christian Trane

Auktionen remitteres mig

S. T.
Chr. Trane

Hans Nielsen Nielsen
P. Tog vertotur

Dyrenes Sr. Rudelsen er ved vort sidste Compleation, ligesom Hands Dyres Svaghed ved og saa mange Sielsagers, indskrænder Dyrets Tog at Hand giver mig selv mere Kundskab til Dyrets Natur, Gedrim, som Hr. Lazarus Ritz. Mandens Kolberg, som paalager sig at skyde for Mons. Rudelsen ved Gedrim, er nu skiedelig og til Hanges Tomter trivelig dyrlig Mand, men Dyrets Formindskelse i Løb alder, omtrent 70 aar, ikke at kunde opnaae nogen Contract med Mons. Rudelsen, da Hand ikke Dyrets at yde saa liden Vederlag. —

Hr. Lazarus Hedegaard den 14de Septbr. 1796. ordbedigst

Ebg

Underdanigst Promemoria!

Der mit Sin naade og naar vi dage – Kongs-
som min Liche og Kongelig Halsband mor-
ge og aarer Kiedager – Kan vi min und-
dannigste Begiering – Deres Kongelige
Naade gunstigst vilde erindre mig, at
jeg ved en Mund naadig Seres Kol.
Berg af Gudheim, som saadan i min
Formands salig Landhøis Tjeneste Tid og
som syster som jeg Ville gaa ved Kongs-
lig – Jeg Ydmygst Begunstigen Ihr mig
die Aars Valderadoog Gaadar Gadster-
nes Avancement – maar Jeg Ihr Kranke-
den syster Kunlig Naade Lade Kongs og mad
naamdets Mund – Bönnskrivningen indlagen
som jeg ydmyg min undandanigst Klage skal
Kul Kongs die Jeg underdanigst Tid og Tide.

Svenskarnes Dagar Hälsningar och Resolutions-inlämnades dato.

Stockholm den 9 Juni 1796.

Claes Ahrenberg

Højædle! Højærværdige Højlærde!
Hr: Dr: og Biskop Balle!

Da jeg har forskrevet mig forrunget Timmer, at maatte nu Tøm- og Lade-Længde udvorke som ogsaa Bygge, som og sidste Sprøg i Forordningen skal staa for Øyemaal at; og jeg saaledes skulle, som Gjældes Afbetalning, for udover mulig tid nu fast ind at staa, at kunne indvorde de maalmandlige mig paalagde Udgifter; Vover nu dette Skrivelse til Deres Højædle Højærværdighed min underdanige Ansøgning: at mig, til denne tid, maatte forundes at laane af 100 Rdlr:, mand Kurant i Prøstegaard og Norderhvs Stavn, imod at forsvare Lukrum Tilbage igjen, til den Gjældfrie Luk-Dato: i 4 Terminer; 1ste Juny 1797. 1ste December 1797. 1ste Juny og 1ste December 1798. Jeg har for Tilstanden saa fattet dette, at Prøstegaarden Brendin, at Rolland Jordlaug har og hvad Auctioner angaar Deromhus Ved paa Rad tilkaare Forsvar Lebøder, at saadanne under Opsyn kunde mig forundes; Jeg holder for mig ombeder velbaarne Højærværdige Hr: Provst Dahl at vandrage Omsorg for Dette Skrivelses Tilstedekommelse. Hvilket jeg forbliver Deres

Højædle Højærværdighed

underdanigst tjenstskyldigst
P: Th: Balle.

Rakier Prøstegaard
d: 27de September 1796.

Underdanigst Erklæring!

Ved en Station Prestegaard en god Rulle Gaard, og
Kaldet melder undertegnede saa saadan, saa at haadanes
Gaard til vor Eiendom stiger til mogt Klokkerlig-
hed. Den 2de Descriptelse af gl. Oktbr 1795 Capitel, at i
vedlagte saa haadanes Gaard skal være Sangers Eiendom
Underholdning i første Gaar, og Præsten Hans Rolle for
allerede gjort en Gaan saa at haadanes Gaard af
250 Rdl. saa jeg ikke at nyde Gaarden tilstedes,
naar Enken ikke skal selve i nyde for Sangerne
Derfor underdanigst Ansøgning Gaarden tilstedes saa
vedkommende Obligation og aarlig Afgivelse, som
vist nok maatte en billig Ting, da saa vil saa
i den Henseende skal være Gaarden skal bygges
Rønne d 23de Oktbr 1796 Christian Sang

Rønne d 23de Oktbr 1796

Underdanigst

pro Memoria!

Handlingen af Ulfsings Forstand om Brandtjenesten af 12 Januarii 1796 vid 13de Rote Eggelund, som nu forestilles Ehrbare Ridderskab, Ufordrig med Anmærkninger af Visitatoren anførte Grunde, som de troer at fortiene Deres Forsigtighed at concurrere med.

1. Ulfsings Brandstad indtraf den 9 Juny 1794. og da blev denne indstrømmende Societets Formand følgende Dag bekiendt, at der var aftalt imellem Societetet og Stadens Øvrighed, at Kiøbenhavns Forstad Ulfsing indtraf Januarii 1795 – at Ulfsings Distancer blev regnet fra Kiøbenhavn – at Ulfsing var i Societetets Tieneste, var en Følge af Societetets Indretning, som deliberationer maatte forefalde, men dem ikke gav Ulfsing Ret til Brandtjenesten for Societetets Regning. Ikke Formanden, efter at have aflagt Skadevarsel

2. Den gamle Indretning har med Rette Brandtjenesten ophørt at forsyne Kiøbenhavn med Brandfolk og Sikkerhed for længere at gaae ind i Societetet at betale Brandtjenesten til sidstnævnte Mand- og Hest- Ufsing Fornødenhed for Ret – Men den gamle Indretning har ikke Forbindende Kraft, saa længe Indretningen

8/10 1796.

naaer, og ogsaa ikke for dem, som vare dem bidtil
bekiendte; ligesaa ikke for dem, som indtræde
her i Byen Societetet, inden forhen Bekiendtgiørelse
er forekommet, og ved Forandringen komme dem for
Øre, som de gjældende Lov og Forordninger ved
dette gamle Societetet, og dets Forfatning indeholde.

2det Dette Laugs Medlemmer have at erlægge Forlags-
Brandpenge — Hvad den Brandskade angaaer
som frivillig bliver dem at erstatte indbyrdes, naar
de indtræffe, da følges de
i dens Afløsning ved Forhandling Brandtaxt
ved en Syning, som indtræffe, Brandskade af
4 Forskiellige Slags Personer, nemlig ved Brandin-
spectøren i Societetet — Disse Brandtaxt-
ior, som ikke ville, forinden Forretningen giøres, aa
tilbagevise, de vorde ikke modtagne —

2 — Ved Samlingerne skal Brandpengene gaae fra Hus
til Hus aarligen Tirsdagen efter 17de Januar
Dagen, saa fremt ikke ordentlig Hindring i Veyret
forhindrer samme, da 8 Dage derefter, og saa videre
indtil Forretningen er skeet; Skulde Nogen
forsømme at indbetale Afløsningen, da vorder den
Vedkommende Decision, som paa andre Steder
er bekiendt Grund skeer, ligeledes hiemlet
Skulde til denne Brandtaxt
Ligeledes forordnes Gade til Gade Mænd
Samme Brandtaxt-Forretning foretages
Kiøbed — Ogsaa ved Brandtaxten af 12
Mænd vorde ligeledes alle de Brandtaxt-Mænd
medtagne —

Kiøbenhavn d 1 Octbr 1796 Christian Evans

Judicum Restantier

Uta St Halls Amtstue af Aar 1650 — 2 Rdr —
Dito Contingent til Hirkekassen — 2 —
Uta Hgumtie Sct Peders Amtstue — 2 — 4 —
Contingent til Herlofs Enkekassen — 1 —

3 1 Rdr 4 ß

Brandsleskatt Ussing
Uta Gammer — — — 9 —
Dito til d. Brandlida
Krøbenhavn af Ihm — — 3 —

Summa — 4 3 Rdr 4 ß

Uta Skagaarn. Skov
St Thom ipde Postkontorrnk — 4 —

4 Rdr 3 9 Rdr 4 ß

Som Strandsandbrand Thomas
Rønnes 1714 Aar 1796 — Frank

ærbødigst

pro memoria!

Indstilles forrige Aars Indberetning
om hvis Jord indtomme Restancer og
Overskrift; og til Eksempel anføres disse
Indbetalinger. Paa min Skrivelse
ning samt gjorde anførte Contingent til Kom-
mercekassen for Byen og Jurisdiktionen af Christians
ø for samme Aar gjorde Erindring, som allere-
rede blev sendt for adskillige Aar siden, saa gjen-
nem Indberetning til at sende, at denne Contingent
maatte erlægges anførte 2 gange. Herfor anføres
Intet herom: at denne Contingent just indkom
med Penge just dog saa stor, at den Expen-
serne, som ved Indbetalingen blev forbundne med
haver jeg sammenligne med Kommercekassens
Journal, og Indkomne Contingent med min paa
Expenseskrifter anførte Summa 25 - 47 maa jeg
denne Gages Contingent anser ubetydelig med-
dette dog vel ikke være rigtig, thi der saa 2 gange betalt
2 Rst - mgr. for hvert gang at betragte til Indtægt
og bogført, da 2 Rst til Kom - Jorindbetalinger maatte
blive fra min Calculation, da saadan en Post kan ikke
tro, for hvert Aar maa anføres Ubetydelighed
passeret.

ærbødigst

Rønne d 14 Oct 1796. Ch Frank

Høyvelbaarne Høyædelbaarne!
Høyvelærværdigste Hr: Dr: og Biskop Balle!

Jeg gjør mig, for mogen Tid siden, den Ære at indsende mit Forslag, ved Tilførsel Deres Høyvelædelbaarenhed, / : samt Deres og Hr: Stiftsfrue Tante / : Jeg tilføie for nærværende, / : om umyndige, ved ulovlig Sammenkomst at søge at bekomme Pasken paa 100: Rdr:, 25: Rdr: ved Bortfald heraf Fjerdingen, men da samme Forslag ikke fandt min Herre Fader, som nu er sammenkaldet til de samme Sages Behandling, Forslaget gik om, ved samme, til Deres Høyvelædelbaarenhed at Examinere. Jeg indskar, at det kunde staa, ved gik Forslaget dem til Deres Tid, da jeg for de Penge Rdr: / for indgivende i Forligelses Commis" Sjæen i Skiødesummen, ved Bortfald dem til Mortensdag, og med for mere Tid indtil Pinse, ved samme Tid dereft.

Dem Gud, som Høyvelbaarne alt, saavel den store som smaa Sager til sin Ære og det Høyeste Menneskes Gavn, lade gjøre Deres Høyvelædelbaarenhed Lykke, til ved Forsvaret i disse vanskelige Tider, og dem ind" mødende Sorger, vise mon Faderlig Fuldkommenhed for sin Gud, ved vide, mon samme Tider vigtig, vil altid er samt Forsvar gaven Hjælper.

Under dennigst
C. Fr: Balle.

Notier Ved Bogaard
d: 4 Dec: 1796.

En Kongl. Obligation stor 137 Rd 35 ßl. Courant
under Nom. 4399, Dateret 2 Septbr. d. a, til
Förmund. Kl. gifftige Oberkommissair Graa
Kornholm udviig fra Hans Højvorden
Hegsd. Tilskrivelse d. 14 Novbr. sidst. Hvilk Kon-
togresse samme herefter, underdanigst
Kiöbng d. 14 Novbr. 1796 Christian Trap

Rde
Højedle Højvordendige f. Rkjøp Balle

Attester

Om Degnens, Klokkerens og Studenteres Embeds og Levnets Forhold

i Klokkeren i Rønne Sr. Jens Christiansen Rønne forrettet sit Embede med adskillig Nøjagtighed, førte Levnets Rønesse nu vorgerdig og dydig

Rønne d 31 Decbr 1796 — Christian Franck —

Degnen Degnen for Nyekier Immanuel Thomas Lyngberg, forretter sit Embede med Flid og er i sin Opførsel honet.

Nyekier Kjøbstad d: 31 Decbr 1796 — Peder Sommer

Den i Clemenskirke i sin Tørre Ungdom Degnen stod for, erindrer Degnen Embedet ret Monsieur Ole Jacob, ved hvis Forhold jeg intet har at sige i nogen maade. Clemens Kloster

Ingaard d. 29 Dec. 1796. Thorsoe.

Borgmesteren Studiosus Langballe og Klokkeren Mstr. Lind forretter hver for sig deres Embede godt og ordentligt, og ere i deres øvrige Forhold uplettelige. Marie d. 31 Decbr. 1796. Mellbye —

Degnen Degnen. Hr. Sihon forretter sit Embede med Flid og lever ret ordentligt Levnet —

I Allinge har afgaaet sig Studiosus Niels Grønbech for sin Indbr, en sædig Dreng, som for øvrigt har ordentligt Levnet, og erindrer sin Eed ret sine Medbrødre Forretninger —

Ols Kirkebygaard d 31 December 1796. Thanche —

Degnen Degn Anker Blem er paapasselig i sit Embede og anstændig i sin Vandel. Pee Kirkebygaard d. 31 Decbr. 1796.

Hellwig

Degnen = Degnen Hr. Claus Andresen er paagyldig
lig udi sit Embede, og stræber at opretholde de Wan
skelige Skikke, som Sædelighed og Ro bygger i Bygden.
Ellen Præstegaard d. 31te December 1796.

Brog

Studiosus Hr. Ole Kraj Degnedigne til Svanicke og Skorkier er
en Mand af fortrinlig gode Talenter som igiennemgaar sit Embede
med Flid til alles Forundring og Fryder saavel ved Skolen og
ved Kirkelen. Skolelærer i Svanicke Jonas
Rasmussen er nidkier i sit Embede, og ustraffelig i sit For-
hold. Skolepræstegaard d. 31 Decbr 1796. H. Olivarius

Studiosus Hr. Samuel Prahl Degnedigne til Hesse og Bodilskier er saa vel
i sit Embede vel Flid og Omhue; og forekommer sine Lydige saa gode
Forbilder som muelig. Studiosus Hr. Lund Holmsgaard i Hesse
forestaar sin Flid i Skolen vel vorne ligt Forhold.
Bodils Præstegaard d. 31 Decbr 1796. Hexthorpp.

Degnedigne Friderik Kjerte forrætter i alle Dele sit Embede nøyagtig
og føier sig ordentlig som Mand.
Kirkeby Præstegaard d 31te Decbr 1796. J. Winckler

Degnedigne Peter Anton Müller forvalter sit
Embede med Nøyagtighed og føier sig paa gandske
en ordentlig Maade.
Skelby Præstegaard d 31. Dec: 1796. C. Bang

Degnedigne Hr: Marchman gjennemgaar med Omhue og Flid
sit Embede, forholder sig altsaa baade Lydelig og Kierlig som
Degn. d: 31te Dec: 1796. Bang.

Degnen Degnen Mons Flindt forvalter sit Degneembede vel Flid,
vel Omgængelighed og Nøiagtighed for Børnene, hvilken
Kald sig med Nøiagtighed i sit Embede og vel Forhold i sin
Omgangelse. Kjøgelenborg Præstegaard d 31te Dec. 1796.

Jeg undergiennemskr. Peder Rasmussen Hiorth forretter sit Embede med Ære og Troskab og skriver ut af skriftlig Lov og Grund. —

Jensen.

Westermarie Kirkegaard den 31te Decemb: 1796.

Specification

Over de publique Midler, som staar udestaaende under Fronstmes paa Bornholm Direction —

Sal Clemmens Boges salige arvinger fordrer af
Hr Elias Petersens Gaard Anno af 3 Marts 1738 — 200 Rdl
Hr Hans Kofoeds Dito — — 2 Maj 1774 — 66 Rdl 4ß
266 Rdl 4ß

Disse ovenstaaende Forskrivelser
i Alt
1 Een Obligation af Matthias Arboe i Vang
udstedt d 2 Jan 1796 — med første prioritet
i Dets Rdl. Hans Gaard, hvorpaa 1/10 Rdl. 1 Mk 22 ß
for a.
2 Een Obligation af Jens Christensen
i Klemmensker Sogn udstedt d 24 Juni
1747 — og hvorpaa 1/10 Rdl. for a.
med 1ste prioritets Rdl. Hans Huus og
Gaard — Hvilken Gaard Niels Kofoed
Byen af 6 Td Hartkorns Gaard. Klemmensker
Sogn udstedt 2 Obligat. for Caution
som dato d 1 Decbr Dal 920 Rdl. da. 5 Mk 3 — 2ß
3. Een af Provst Kiorboes udstedte Obligat
for 399 Rdl 3ß. af dato 1ste Marts 1796 —
hvorpaa 1/10 Rdl. for a. med 1ste prioritets
Rdl. Hans Gaard indfogende Forbehold —
ind Staar Sal. Clem. Boges salige Arvinger — 80 Rdl

Summa — 266 Rdl 4ß

Rønne d 31 Decbr 1796 Christian Franck
Land Provst —